

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 2022/111/2015*

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 1 octombrie 2020

Completul compus din:
PREȘEDINTE Veronica Ioniță
Grefier Dorina Raluca Bogdan

Ministerul Public este reprezentat de dl. procuror Liloiu Victor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea.

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio potrivit prevederilor art. 369 Cod procedură penală.

Pe rol fiind rejudecarea cauzei penale privind pe inculpații:

- **KISS ALEXANDRU IOSIF FRANCISC** – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **abuz în serviciu contra intereselor publice, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial**, faptă prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 248 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 248¹ C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **luare de mită**, faptă prev. și ped. de art. 254 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **trafic de influență, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 257 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); toate cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

- **BOJTOR VILMOS LASZLO** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **complicitate la luare de mită**, faptă prev. și ped. de art. 26 C.pen. (Legea nr. 15/1968) rap. la art. 254 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **trafic de**

influență, în formă continuată, faptă prev. și ped. de art. 257 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); toate cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

- **RUS BENEAMIN** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); **instigare la abuz în serviciu contra intereselor publice, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial**, faptă prev. și ped. de art. 25 C.pen. (Legea nr. 15/1968) rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 248 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 248¹ C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); toate cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

- **MIKLOSSY FERENC** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

- **MIKLOSSY FERENC LASZLO** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

- **ROATIȘ GEHORGHE IOAN** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de **spălare a banilor, în formă continuată**, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi se prezintă inculpatul Kiss Alexandru Iosif Francisc personal și asistat de apărătorii săi aleși-avocat Doseanu Răzvan și avocat Popovici Cristian, pentru inculpatul Rus Beneamin lipsă se prezintă apărătorul său ales-avocat Șerban Doris Alina, pentru inc. Miklossy Ferenc lipsă se prezintă apărătorul său ales avocat-av. Banciu Ioan lipsă fiind celălalt apărător ales- av. Formittag Sebastian, pentru inc. Miklossy Ferenc Laszlo lipsă se prezintă apărătorul său ales avocat- av. Banciu Ioan lipsă fiind celălalt apărător ales- av. Formittag Sebastian, pentru inc. Roatiș Gheorghe Ioan lipsă se prezintă apărătorul său ales- av. Gurău Adina, lipsă fiind celălalt apărător ales- av. Duvac Constantin, pentru inculpatul Bojtor Vilmos Laszlo lipsă se prezintă apărătorul său ales – avocat Cristea Paul, lipsă fiind partea vătămată Consiliul Județean Bihor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței cele de mai sus precum și faptul că la data de 30.09.2020 DNA a depus la dosar note scrise, după care;

Se prezintă inculpatul Rus Beneamin.

Instanța aduce la cunoștință că există la dosar cererea formulată de apărătorul ales pentru inculpatul Rus Beneamin, există și punctul de vedere al parchetului și solicită să se precizeze dacă mai sunt și alte cereri suplimentare decât cele existente la dosar.

Apărătorul ales al inculpatului Kiss Alexandru- avocat Doseanu Răzvan pe excluderea interceptărilor depune la dosar o soluție de practică tot din dosarul DNA-ului, fiind recentă,

din 17.06.2020 și solicită ca pronunțarea să se facă printr-o încheiere interlocutorie pentru a ști în final pe ce pun concluzii și depune și în acest sens practică judiciară.

Instanța nemaifiind alte cereri acordă cuvântul asupra solicitării formulate.

Apărătorul ales al inculpatului Rus Beneamin-avocat Șerban Doris arată că având în vedere că DNA-ul a depus ieri răspunsul ar fi putut să ceară un termen.

La întrebarea instanței dacă dorește lăsarea cauzei la a o doua strigare, apărătorul ales al inculpatului Rus Beneamin-avocat Șerban Doris arată că nu este nici o problemă, a fost precaută, s-a uitat ieri după-masă, a citit și punctul de vedere al DNA și poate susține cererea.

Apărătorul ales al inculpatului Rus Beneamin-avocat Șerban Doris având cuvântul, arată că raportat și la punctul de vedere al DNA, ar dori să înceapă susținerea acestei cereri printr-o punere în context, acest dosar se diferențiază de celelalte dosare în care se pune în discuție această problemă din două motive foarte simple, respectiv prima decizie a Curții Constituționale pe acest subiect, respectiv decizia nr. 91/2018 a fost pronunțată de către Curtea Constituțională urmare a unei excepții ridicate de inculpatul Rus Beneamin, art. 3 lit. f a devenit neconstituțional în acest cadru procesual, urmare a unei excepții invocate de inculpat. Arată că al doilea element particular care diferențiază această speță de toate celelalte cauze în care se pune în discuție problematica interceptărilor efectuate de SRI este aceea că în primul ciclu procesual inculpatul Rus Beneamin raportat la considerentele cuprinse în decizia nr. 91/2018 a ridicat o nouă excepție de neconstituționalitate, excepția 2, în care a criticat exact dispozițiile legale care forjau acest mecanism de transformare a datelor și informațiilor obținute de SRI în probe în procesul penal, deși Curtea Constituțională până la acest moment nu s-a pronunțat asupra excepției din prezenta cauză, prin decizia nr. 55/2020 s-a pronunțat în sensul pe care l-au propus în excepția anterior invocată în sensul în care, afirmația principală din acea decizie este, datele și informațiile obținute de către SRI în procesul de punere în executare a unor mandate de siguranță națională nu pot constitui probe în procesul penal pentru că Legea nr. 51/1991 și toate celelalte dispoziții legale specifice acestei materii nu asigură garanții suficiente inculpatului prin care acesta în final să se poată spune că a beneficiat de un proces echitabil. Arată că acesta este contextul în care trebuie să se discute astăzi despre această cerere care vizează constatarea nelegalității interceptărilor cu consecința înlăturării acestora, a excluderii inclusiv fizice și inclusiv din rechizitoriu a acestora, de la dosarul cauzei. Menționează că dincolo de această particularizare, marele meci și știu cu toții și nu dorește să se mai ascundă, să își bage capul în nisip și să se prefacă că nu așa este, marele meci în materie de decizii ale Curții Constituționale și efectele pe care aceste decizii le produc se joacă în termenii următori: pe de o parte se cunoaște poziția DNA și a Ministerului Public în general care susține că efectele deciziilor Curții Constituționale se produc pe viitor, prin urmare la acest moment nu se mai poate pune în discuție o eventualitate aplicabilitate a acestora în prezenta cauză. Pe de altă parte există o orientare jurisprudențială în acest sens și opinia și poziția cel mai frecvent întâlnită din partea avocaților care susțin că nu, nu este așa, efectele deciziilor Curții Constituționale se referă inclusiv la cauzele pendinte, adică la cauzele care se află în stare de judecată. Arată că trebuie să se analizeze care dintre aceste două opinii are în spate argumente juridice mai solide și în opinia sa evident opinia pe care o susține este cea rațională dintr-un singur motiv în prezenta cauză și solicită a se imagina că este așa cum spune Ministerul Public, respectiv tot acest calup de decizii sunt irelevante pentru această cauză și se întreabă retoric de ce s-au considerat excepțiile de neconstituționalitate pe care le-au formulat admisibile, dacă ele nu pot fi aplicate în prezenta cauză, o eventuală decizie favorabilă din partea Curții Constituționale, de ce ar fi fost ele admisibile, de ce s-ar fi susținut că ele au legătură cu fondul, dacă nu pot primi aplicabilitate în prezenta speță. Arată că inclusiv această abordare confirmată de către Curtea Constituțională prin decizia nr. 91 care niciodată nu s-a pus problema admisibilității și niciodată nu a ridicat problema ca această decizie, excepție nu ar avea legătură cu fondul,

arată că interpretarea propusă de Ministerul Public este irațională și lipsește de aplicabilitate orice excepție de neconstituționalitate invocată de orice inculpat, dacă aceasta nu se aplică decât pentru viitor și operează acel principiu, *tempus regit actum*, înseamnă că excepțiile sunt inutile, nu își găsesc aplicabilitate și nu are ce să se discute despre ele pe de o parte. Pe de altă parte, arată că o altă problemă care se ridică și în punctul de vedere al DNA este acela că judecătorul s-a pronunțat în faza camerei preliminare cu privire la aceste nelegalități. Arată că se observă că și în această privință lucrurile nu stau chiar așa cum precizează DNA în punctul său de vedere, pentru simplul motiv că în acest moment există niște decizii ale Curții Constituționale care răstoarnă niște prezumții de constituționalitate ale unor dispozițiile legale care continuă să își producă efectele și în prezent. Precizează că se află într-o situație în care este clar că, conform jurisprudenței Curții Constituționale se află într-o cauză pendinte, dispozițiile legale care au fost răsturnate din perspectiva prezumției de constituționalitate continuă să își producă efectele pentru că probele continuă să existe la dosar, prin urmare nu există nici un argument juridic temeinic care să susțină și acest punct de vedere al DNA. Arată că se știe că decizia nr. 55, ultima care a clarificat mai mult decât toate celelalte la un loc raportul dintre SRI și cu precădere DNA și efectele pe care această concluzie dintre SRI și DNA le-a produs în dosare, în această decizie nr. 55 coroborată cu toate celelalte, lucrurile sunt foarte clare, deciziile Curții Constituționale se aplică în cauzele pendinte, cum este și cauza de față, indiferent că s-a depășit faza camerei preliminare, nu are nici cea mai mică relevanță această împrejurare și prin urmare din punctul său de vedere este obligația instanței să analizeze care sunt efectele concrete pe care aceste decizii le produc în această cauză. Din acest punct de vedere apreciază că deciziile sunt aplicabile, în ceea ce privește punctul de vedere al DNA, arată că este foarte interesant că DNA uită de deciziile fundamentale ale Curții Constituționale în materie de analiză a legalității probelor, o analiză onestă din punctul său de vedere ar fi cerut cel puțin o referire la decizia 91, decizia 69/2019 sau decizia 55, nicidecum nu se precizează aceste decizii la nivel de analiză, doar la nivel introductiv că, inculpatul a solicitat în baza acelor decizii. Se întreabă de ce oare și crede că poate dacă s-ar fi analizat nu s-ar fi găsit argumente juridice pentru respingerea acestei cereri. Menționează că dincolo de aceste aspecte introductive legate de aplicabilitate, foarte pe scurt deoarece și-a susținut cererea, a prezentat argumentele juridice, a insistat pe acest aspect, deoarece pe acesta s-a insistat în punctul de vedere al DNA, la dosarul cauzei există 3 categorii de interceptări, pe de o parte există interceptările din 2003-2004 care au fost autorizate de procurorul general, prin urmare s-au emis mandate de siguranță națională, pe procedura specifică acelei perioade, respectiv de către procurorul general, există mandatele de siguranță națională din 2005-2006 care s-au emis pe procedura ulterioară anului 2004 adică au fost autorizate de vicepreședintele ÎCCJ sau judecător desemnat și mai există interceptările de drept comun, autorizații emise de către Tribunalul Bihor. Arată că ar dori să insiste pe interceptările obținute în baza unor mandate de siguranță națională care în final au devenit probe în acest proces penal și să insiste asupra faptului că toate aceste interceptări au fost obținute printr-un mecanism nelegal care determină nulitatea absolută a proceselor verbale de redare ca și act procedural și nelegalitatea întregului mecanism probatoriu din următoarea perspectivă, perspectivă pe care a analizat-o și Curtea Constituțională și anume: cel mai relevant în acest dosar este faptul că nimeni nu neagă că SRI „putea” să pună în executare acele mandate de siguranță națională și să obțină interceptări, aceasta fiind atribuția lui, dar în mod evident și toată documentația de la dosarul cauzei arată că în prezenta cauză SRI a realizat ceea ce trebuia să realizeze organul de urmărire penală și solicită a nu se uita că cel puțin în ceea ce privește înregistrările din 2005-2006, acestea au fost trimise de SRI către DNA, urmare a unei adrese a DNA prin care i se spunea SRI-ului în felul următor: dacă aveți ceva care ar putea să ne susțină nouă acuzațiile în materie de spălare de bani, luare, dare de mită, vă rog frumos să ne trimiteți, iar SRI s-a uitat peste întregul material informativ pe care l-a obținut urmare a punerii în executare a

mandatelor de siguranță națională și a realizat un act esențial de urmărire penală, respectiv selecția interceptărilor care urmează să devină probe. Arată că dacă se face o paralelă cu dreptul procesual penal comun se știe foarte clar că procurorul are acces la toate interceptările obținute în baza unei autorizații de drept comun și procurorul sau organele de cercetare penală, organul delegat este cel care realizează selecția interceptărilor relevante și este foarte important cum trebuie realizată această selecție, dacă procurorul are obligația legală de a selecta atât probe în favoarea inculpatului cât și probe în defavoarea inculpatului ca și corolar al obligației de aflare a adevărului, SRI nu are o astfel de obligație legală, de la bun început ceea ce trebuia să facă organul de urmărire penală a făcut în mod cert în acest dosar SRI ceea ce înseamnă că prima verigă a întregului lanț procesual prin care aceste interceptări au devenit probe în procesul penal au fost realizate de un organ incompetent nu doar material, funcțional, nu are obligații constituționale, nu are atribuții constituționale în această privință. Arată că raportat la acest argument, DNA arată că este o chestie formală, selecția este așa, mi le-a transmis mie, dar foarte important eu ca procuror am parcurs toată procedura legală pentru transformarea lor în probe. Arată că nu știe dacă nu se poate a fi realiști și să se aprecieze că în mod sigur selecția interceptărilor reprezintă un act de cercetare penală, un act de investigare fiind esențial ca în economia procesului penal și în această economie a modului de abordare a problematicii interceptărilor. Menționează că în decizia nr. 51/2016 Curtea Constituțională arată că o componentă tehnică în materie de interceptări, respectiv punerea în executare a interceptărilor care este o chestiune strict tehnică reprezintă un act de urmărire penală și se întreabă dacă a fortiori nu ar trebui să se considere în mod evident că selecția interceptărilor relevante pentru o anumită cauză este un act de urmărire penală. Arată că Ministerul Public și cu atât mai mult inculpatul nu a avut niciodată acces la totalitatea interceptărilor, a solicitat în faza camerei preliminare și s-a spus de către DNA că li s-a dat ce au avut, nu mai au nimic, SRI a ridicat din umeri și au rămas cu niște interceptări la dosarul cauzei efectuate de către un organ care nu avea competență materială și funcțională să realizeze selecția și traducerea acestor interceptări inițială. Cu privire la acest aspect cel puțin la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului a analizat pe larg care este abordarea și a indicat și în cerere o cauză, respectiv cauza Matanovic contra Croației în care lucrurile stăteau aproape identic cu această cauză și CEDO a spus în felul următor: dreptul la apărare presupune că acuzarea și statul are obligația pozitivă de a-i pune la dispoziția inculpatului toate documentele pe care inculpatul le-ar putea folosi în apărarea sa și că o selecție arbitrară realizată de către organul de urmărire penală cu privire la ce ar fi relevant și ce nu ar fi relevant, contravine art. 6 din CEDO și precizează că în această cauză se află într-o situație mult mai gravă pentru că nu organul de urmărire penală însuși a realizat selecția, acesta a fost pus în fața faptului împlinit de către SRI care a dat niște interceptări organului de urmărire penală, iar apoi organul de urmărire penală a parcurs pașii formali de redare a acestor interceptări în niște procese verbale de redare conform procedurii penale de drept comun. Arată că s-au parcurs acești pași formali, dar parcurgerea lor nu poate să suplinească viciul esențial de legalitate inițial al acestor interceptări și din acest motiv solicită a se constata că aceste interceptări sunt rezultatul unor acte de urmărire penală efectuate în primul rând de un organ incompetent din punct de vedere material și funcțional, să se constate nulitatea absolută a demersului procedural deoarece este un demers procedural cu diverși pași, dar per ansamblu acesta este viciat din acest punct de vedere cu consecința înlăturării acestor interceptări și a proceselor verbale de redare de la dosarul cauzei și cu o eventuală obligare a parchetului să înlătore referirile la aceste interceptări inclusiv din cuprinsul rechizitoriului deoarece reprezintă o componentă importantă din rechizitoriu. În ceea ce privește efectele pe care utilizarea acestor interceptări în această cauză, în acest context foarte complicat le poate produce, tot CEDO, fiind o altă abordare în plan național, arată că dacă o persoană a fost vizată de măsuri care reprezintă ingerințe în dreptul său la viața sa privată, acea persoană are

dreptul de a supune unui control a posteriori, adică retrospectiv această situație, această măsură intruzivă, apărarea nu a reușit să supună acestui control a posteriori încheierile prin care s-a analizat oportunitatea, legalitatea dispunerii măsurilor de supraveghere tehnică nici măcar acum, le-a solicitat în cameră preliminară, s-au lămurit că nu le primesc și din această perspectivă arată că se poate spune că există o încălcare a art. 6 și că utilizarea acestor interceptări dincolo de viciile de nelegalitate pe care le prezintă în plan național ar atrage și o încălcare a articolului 6. Cu privire la interceptările din 2005-2006 care au fost obținute în baza unor mandate de siguranță națională unde temeiul era art. 3 lit. f solicită a se observa că în acest cadru procesual art. 3 lit. f sintagma relevantă a fost declarată neconstituțională și solicită a se observa că raportat la efectele deciziei nr. 91 în prezenta cauză aceste măsuri de supraveghere tehnică au devenit la acest moment lipsite de fundament legal și prin urmare fiind lipsite de fundament legal întregul procedeu probatoriu este lovit de nulitate absolută. Menționează că există aceeași problemă cu aplicabilitatea deciziei nr. 91 și arată că ar fi irațional a se spune că această decizie este inaplicabilă în condițiile în care s-a ajuns la această decizie tocmai printr-o procedură în care s-a constatat admisibilitatea demersului, adică legătura cu fondul cauzei și faptul că decizia în sine are un efect sau poate să producă efecte în prezenta cauză. În ceea ce privește interceptările obținute în baza unor autorizații de drept comun de la Tribunalul Bihor acolo și jurisprudența este clară, decizia nr. 51/2016 atestă nulitatea absolută a acestor procedee probatorii pentru simplu fapt că SRI a realizat acte de urmărire penală, nu avea competența să realizeze astfel de acte de urmărire penală și prin urmare și acolo se discută de nulitate absolută. Arată că știe că este o problemă delicată, de la începutul acestui demers a devenit extrem de pasionată de acest subiect și este o problemă delicată deoarece mecanismul a fost făcut de așa manieră încât inculpatul realmente să fie undeva jos, organul de urmărire penală să fie cam pe lângă el la nivel de drepturi și SRI să fie deasupra tuturor lucru care nu este corect. Precizează că era corect și nu mai avea nici o pretenție dacă de exemplu SRI pune la dispoziție toate interceptările, spre exemplu dacă dorea să expertizeze aceste interceptări, SRI ar fi pus la dispoziție aparatura tehnică cu care s-au realizat aceste înregistrări, dacă li s-ar fi pus la dispoziție încheierile, dar nu li s-a pus nimic la dispoziție și un posibil argument ar fi că ar trebui ca apărarea să spună de ce ar avea nevoie de toate celelalte înregistrări, în condițiile în care urmărirea penală a început în acest dosar în anul 2014 și se referă la interceptări din 2005-2006 fiind o sarcină diabolică care ar putea să fie impusă inculpatului și inculpaților din prezenta cauză, respectiv să identifice aceștia cum accesul la toate înregistrările i-ar putea ajuta în apărare.

Apărătorul ales al inculpatului Kiss Alexandru- avocat Doseanu Răzvan arată că fără a repeta ce a spus colega sa, consideră că lucrurile sunt mai simple și inclusiv ICCJ a tranșat această problemă. Precizează că există acel material invocat de toată lumea, inclusiv de ICCJ întocmit de doi magistrați asistenți de la CCR care spune că deciziile Curții Constituționale se aplică pentru viitor și pentru viitor înseamnă în cauzele pendinte, aceasta este o cauză pendinte, o cauză care se află pe rol. Arată că există ca practică judiciară având în vedere că s-a pus problema momentului până la care s-a putea constata o astfel de nulitate și să se excludă aceste mijloace materiale de probă, excepția fiind susținută și pentru inculpatul Kiss Alexandru în aceeași situație, invocă dosarul nr. 431/35/2015, este un dosar al DNA vizând pe Tăut Ioan Liviu, Tarr Attila, Saitoș Ioan, complet la ÎCCJ- judecători Lucia Rog, Lavinia Lefterache și Luciana Mera care în apel a constatat nulitatea absolută a procedurii probatorii și a acelor puneri în executare, a dispus excluderea acelor înregistrări și inclusiv a constatat că nulitatea se răsfrânge și a dispus aplicarea efectelor inclusiv asupra probelor derivate, este o decizie a ÎCCJ cu referire la declarațiile administrate în dosar. Arată că a depus practica recentă de la Tribunalul Satu Mare și nu crede că este o problemă atunci când se vorbește de o nulitate absolută să se vină și să se spună că dacă s-a depășit faza de cameră preliminară, nu poți să o invoci și ea nu poate să fie aplicată, nu poți să vii să spui că aceasta

nu este o cauză pendinte și că ar trebui să se facă că acea sau acele decizii nu există. Consideră că decizia nr. 55/2020 clarifică această situație în mod cert, fiind o falsă problemă, vede lucrurile mult mai simplu din această perspectivă, poate fi invocată, și practica Tribunalului Bihor și a Curții de Apel Oradea este în acest sens, au fost nenumărate cauze unde s-a trecut de camera preliminară și unde s-a pus problema nulității absolute a procedurii probatoriu inclusiv în primă instanță sau în apel, acestea au fost excluse, dar există o practică a ÎCCJ care este clară și dacă este necesar va depune la dosar și decizia din dosar nr. 431/35 al DNA și arată că DNA-ul își cunoaște propria practică judiciară în materie. Arată că a veni și a spune că doar ceea ce se va întâmpla din 2020 încolo ca modalitate de lucru, este vorba de o cauză pendinte, acum verifică instanța legalitatea, nulitatea în această cauză, aceasta însemnând a se lipsi de efecte juridice deciziile Curții Constituționale pentru o astfel de situație. Solicită să se admită și pentru inculpatul Kiss Alexandru această cerere și să se dispună înlăturarea probelor, a interceptărilor și a proceselor verbale de redare.

Apărătorul ales al inculpatului Kiss Alexandru- avocat Popovici Cristian arată că a invocat în acest dosar încă din camera preliminară, la prima etapă a fondului și astăzi din nou în fața instanței această problemă a interceptărilor. Precizează că este un cartof fierbinte, este greu de imaginat decizia nr. 51 face istorie și produce efecte și a plecat de la acest dosar, fiind greu de imaginat în 2015-2016 că încăpățânarea unui coleg avocat poate provoca în esență atâtea reverberații în plan juridic și poate determina prin decizia Curții Constituționale readucerea în normalitate a procesului penal în România. Realitatea este că, oricât ar ascunde DNA-ul după cuvinte frumoase, că tot ceea ce înseamnă probatoriu tehnic l-au aruncat în aer din proprie comoditate, dar mai ales din dorința altora de a controla ceea ce se întâmplă în anchetele penale și mai ales în parcursul judiciar a unor personaje din România. Arată că indiferent că se numește Kiss sau cum s-ar numi persoana în cauză, are un drept elementar de a verifica dacă ceea ce susține acuzarea prin apărătorii săi sau direct, nemijlocit este conform cu cele regăsite pe hârtie și a făcut această chestiune încă din camera preliminară și a făcut demonstrația faptului că nici măcar traducerea nu au fost făcute onest în acest dosar, că au fost justapuse sau reasezate cuvintele, că unele cuvinte în limba maghiară au fost traduse doar în sensul dorit nu de către DNA, ci de către cel care a făcut inițial traducerea în anul 2003-2005, că sunt traduceri greșite și că este necesară înlăturarea lor cel puțin și din această perspectivă. Menționează că a veni azi și a explica caracterul soft, elegant, dulce al modului în care din punct de vedere tehnic s-a realizat acea activitate în 2003-2005 este cel puțin fariseism. Arată că au avut niște procese verbale de redare întocmite de către cadrele SRI, care au alte atribuții de serviciu, nu este o instituție pe care să aibă posibilitatea să o judece azi, iar decidenții care au adus SRI-ul mai mult decât era cazul în ancheta penală nu crede că vor răspunde vreodată în România, nu au răspuns nici în altă parte. Precizează că dacă se va compara procesele verbale făcute de ofițerul poliției judiciare DNA cu procesele verbale furnizate încă de la începutul anchetei la solicitarea organului de urmărire penală, nu din propria inițiativă a SRI cum se întâmplă în alte cazuri, se va identifica că până și greșelile de punctuație sunt identice, având loc copy paste, nici măcar nu au realizat o redare să fi solicitat CD-urile, le-au avut, să fi făcut o nouă ascultare a convorbirilor interceptate atâtea cât le-au fost puse la dispoziție și să fi constatat de exemplu că primele redări sunt greșite pe ici pe colo fie în limba română, fie în limba maghiară, au asigurat pseudotraducerea utilizând un nume de traducător și s-a nimerit ca la circa 10 ani diferență același traducător să fie desemnat să facă traducerea declarațiilor inculpaților în sala de judecată și a demonstrat cu cei vorbitori de limba maghiară că nici limba maghiară nu o poate traduce în limba română și a fost nevoită instanța să schimbe traducătorul, regăsindu-se documentele la dosar. Arată că aceste mici coincidențe, dar mai ales imposibilitatea care te îneacă la modul sincer nu doar ca avocat plătit în cauză, ca om te îneacă în neputință, a determinat această succesiune evolutivă de decizii, de demersuri avocațești, de decizii ale Curții Constituționale, Curtea Constituțională

nu s-a sesizat din oficiu, nu poate face așa ceva, controlul constituționalității pe acea sintagmă nefericită în opinia sa care a permis și a deschis larg ușa oricui în ancheta penală și în procesul penal și a putut justifica orice malversațiune din această perspectivă, toate aceste demersuri au determinat aceste discuții din sala de judecată. Arată că este un măr frumos ambalat, dar în esență este otrăvit deoarece DNA și Statul Român în esență au știut de la bun început că greșesc, au constituit structură proprie la DNA pentru ascultări, interceptări dar nu au utilizat-o în toate cazurile, mai târziu au constituit structură de ascultări și interceptări în cadrul Poliției Române, organ de urmărire penală, organ judiciar în accepțiunea legii care putea face ca și structura proprie din cadrul DNA, dar niciodată nu au recunoscut în esență că au greșit atunci când au procedat în această manieră, că sunt în distonanță cu CEDO, că toate aceste practici nu au fost nici măcar în concordanță cu Constituția României atunci când au fost adoptate la nivel decizional. Arată că ceea ce revine instanței ca merit judiciar astăzi în acest dosar este de a așeza, de a reaseza în parcursul normal a ceea ce au reușit să facă în această etapă procesuală, cercetarea judecătorească în fond, să se constate că de fapt le-a dat alții dreptate și anume Curtea Constituțională și nu numai, practica invocată de către ceilalți apărători și să se readucă în matca normală probele. Precizează că a invoca chestiunea legată de momentul în care se pune în discuție subiectul l-a argumentat colega sa, cauză pendinte nu știe unde ar mai trebui să caute pentru a o defini ca atare, consideră că DEX-ul este arhisuficient și apreciază că este și oportun și necesar și se impune prin raportare la problematica dosarului. Arată că măcar dacă ar fi avut acces la partițiile de interceptări, chiar dacă nu au avut acces la documentele clasificate, ceea ce este o anomalie din acest punct de vedere în România, că există o sumă de impedimente de ordin administrativ și legislativ, dar instanța are și clasificarea necesară pe legislație, are și omnipotența jurisdicțională de a solicita și a se pune la dispoziție ori nu pot să prezinte partiturile, înregistrările făcute, nu se poate controla din punct de vedere tehnic dacă acelea au fost sau nu lucrate în vreo modalitate, cel puțin la nivel de traducere din limba maghiară în limba română așa cum a făcut dovada, a demonstrat că au greșit, că au adăugat cuvinte, că au schimbat sensul unor cuvinte în traduceri și nici măcar nu s-au chinat să verifice în traduceri dacă au tradus bine sau nu.

Apărătorul ales al inculpatului Kiss Alexandru- avocat Doseanu Răzvan solicită a se avea în vedere ultima pagină din răspunsul DNA, unde se vine cu niște argumente pentru respingerea cererii și se invocă 3 hotărâri, încheierea penală nr. 34 din data de 28.04.2020 de la Brașov, încheierea nr. 43 din 10.03.2020 de la Brașov și sentința nr. 1897 din data de 16.12.2019 de la Tribunalul București. Menționează că decizia nr. 55/2020 a fost publicată abia în luna iunie 2020 și solicită a fi corecți și onești și a nu se invoca o practică care a fost guvernată sau anterioară unei decizii extrem de clare, respectiv decizii nr. 55/2020 publicată abia în data de 27.06.2020 de CCR.

Reprezentantul parchetului arată că în ceea ce privește camera preliminară s-au adus critici că se poate invoca nulitatea și ulterior camerei preliminare, a invocat și în scris decizii ale Curții Constituționale, respectiv nr. 802/2017 unde se arată că se poate invoca nulitatea anumitor mijloace de probă ulterior camerei preliminare, dar numai cu privire la administrarea probelor prin practici neloiale, înțelegând aici violențe, amenințări, mijloace de constrângere, promisiuni, îndemnuri, aceasta cu privire la camera preliminară. Arată că în încheierile judecătorului de cameră preliminară atât de la tribunal cât și din cadrul Curții de Apel Oradea s-a făcut referire și s-au analizat în detaliu toate criticile aduse mijloacelor de probă inclusiv proceselor verbale de redare a interceptărilor și acolo s-a apreciat că sunt legale, iar acum se invocă cu titlu de exemplu anumite contradicții, punctuație, iar pentru aceste aspecte nu se invocă nulitatea, se pun în discuție, este adevărat, nu este adevărat, se ascultă acele interceptări în instanță și în nici un caz acestea nu pot face obiectul nulității. De asemenea precizează că s-a arătat că nulitatea se poate cere în cauzele aflate pe rolul instanțelor de

judecată, lucru adevărat, Curtea Constituțională a arătat că acele decizii, toate cele menționate de către inculpat se aplică și cauzelor pendinte, nu neagă acest lucru, dar la fel de adevărat este că această Curte Constituțională în nici una dintre decizii nu a arătat că nu se va respecta, nu a incitat la încălcarea principiului securității raporturilor juridice, a legii procesual penale care este prevăzută atât de Constituție cât și de Codul de procedură penală. Aplicarea acestor decizii ale Curții Constituționale cauzelor pendinte, înseamnă că în această cauză dacă parchetul ar cere iarăși interceptarea și instanța ar admite această cerere cu încălcarea deciziilor Curții Constituționale, acestea ar deveni nule, dar este inadmisibil și Curtea nu spune în nici o decizie și solicită ca apărarea să arate decizia și paragraful din decizie unde să spună Curtea că legea procesual penală nu mai este activă și aceasta ar însemna că ceea ce se face acum peste un număr de ani să nu mai fie valabil dacă apare această interpretare și este îmbrățișată această interpretare de către instanță, consideră că este inadmisibil acest punct de vedere. Cu privire la activitatea SRI, arată că a arătat și în scris, nici un act, mijloc de probă în acest dosar nu apare semnat de către vreun reprezentant al serviciilor secrete, toate mijloacele de probă sunt semnate de organul de urmărire penală competent, toată evaluarea probatoriului s-a făcut de către procuror, la fel și trimiterea în judecată s-a făcut de procuror în urma evaluării probatoriului. Solicită respingerea ca neîntemeiată a cererii.

Apărătorul ales al inculpatului Kiss Alexandru- avocat Doseanu Răzvan având cuvântul în replică, arată că reprezentantul parchetului nu are dreptate, securitatea raporturilor juridice de care vorbește procurorul este invocată de Curtea Constituțională la modul următor, respectiv, nu aducem atingere cauzelor definitiv judecate, acolo se discută de securitatea raporturilor juridice și o spune și CCR în mod constant, aici este vorba de un proces în desfășurare, atunci când se vorbește de o nulitate absolută Codul spune că se poate invoca în cursul judecății, dar crede că practica este clară aici și pe celelalte tipuri de interceptări de drept comun unde procedul probatoriu a fost administrat de SRI, aceasta este discuția, este o cauză pendinte, în care instanța trebuie să dispună așa face și ÎCCJ și așa face orice instanță care aplică legea și deciziile CCR.

Apărătorul ales al inculpatului Rus Beneamin-avocat Șerban Doris arată că este o situație bizară în care Statul Român prin Ministerul Public invocă principiul securității juridice, Statul Român invocă principiul securității juridice ca entitate publică, nu a mai întâlni aceasta. Arată că principiul securității juridice în jurisprudența CJUE, CEDO, este analizat din perspectiva particularului care este o persoană vulnerabilă în lupta cu statul și el trebuie protejat, în nici un caz arată că nu se pot accepta susținerile Ministerului Public. De asemenea procurorul a solicitat să se arate o hotărâre unde scrie că se poate analiza și acum și arată că își amintește un paragraf foarte important în care curtea spune că odată ce prezumția de constituționalitate a unor dispoziții legale a fost răsturnată, se impune analiza efectelor pe care aceste decizii le produc în cauzele pendinte tocmai pentru a nu se consolida definitiv niște situații juridice care s-au născut în baza unor dispoziții neconstituționale și exact aceasta solicită acum, respectiv să nu se consolideze într-o manieră nedefinitivă tot acest mecanism care a dus la această situație din prezenta cauză.

Apărătorul ales al inculpatului Kiss Alexandru- avocat Popovici Cristian arată că în ceea ce privește semnăturile sau absența lor, s-a comunicat de către SRI, volumul 4 de instanță cercetare judecătorească actual, unul din plicuri cu notele de redare, și solicită a se observa că exact aceleași documente însă cu o altă semnătură, șeful unității, la vremea respectivă avea indicativ militar UM, Serviciul Județean SRI Oradea se va regăsi în volumul 2 sau 3 de urmărire penală, răspunsul fiind la adresa nr. 41/ P, era dosarul penal deschis inițial de către Serviciul Teritorial DNA, există și semnătura structurii de informații din Oradea ca răspuns al solicitării organelor de urmărire penală. Arată că dacă nu ai lucrat poate că nu știi, aceste lucruri se discută înainte de a face adresa la nivel concret, respectiv șeful unității de parchet sau al structurii specializate de parchet se duce sau sună, de regulă se duce la o cafea

dimineata o data la 2 sau trei saptamani vorbeste cu seful structurii județene de informații și îi zice că a început să lucreze la un dosar, îl întreabă dacă are ceva cu el, și i se răspunde că da, au ceva mandate pe siguranță date de alții pe alte probleme, Kiss nu a fost interceptat pentru corupție, erau alte considerente la momentul respectiv, era dintr-o anumită categorie a minorității, avea o anumită situație personală financiară, era om politic proaspăt devenit, trebuia ținut sub observație, statul se păzește de proprii locuitori oriunde în lume nu este ceva nefiresc, dar nefiresc este parcursul mai departe în acest dosar, dar există un parcurs oficial pe care l-au scăpat la dosar și a rămas acolo deoarece în 2003-2005 nu își imagina nimeni niciodată că se va răsturna sintagma din 91 alin. 3 care i-a stat în gât atâția ani ca avocat, când era procuror îi plăcea, datorită caracterului ascuns, obscur. Arată că aceste chestii până la un moment dat în istoria judiciară a urmăririi penale contemporane era ținute la nivel de proces verbal, din datele și informațiile care le deținem se pare că zice, că știe, dar se oprea aici, mai departe nu se vorbea de ele, le avea, le știa doar procurorul și de aici își folosea abilitățile profesionale pentru a demonstra, a face probe, dar s-au inversat lucrurile de la un punct încoace, s-a transformat în probă orice cripitură din dosar tăind cu foarfeca și nimeni nu știa că în 2020 se vor solicita convorbirile și nu mai au de unde să le dea, deși le au deoarece termenul de păstrare este de 30 de ani, probabil sunt mai multe zerouri decât pot ei să cuprindă.

Apărătorul ales al inculpatului Kiss Alexandru- avocat Doseanu Răzvan arată că în volumele dosarului de la SIIJ a apărut un înscris foarte interesant și îl depune la dosar pentru ca instanța să îl aibă la îndemână, fiind vorba de un înscris din data de 17.06.2015 în dosar nr. 54/P/2010 către Eduard Raul Hellvig, directorul SRI, semnat de procurorul șef serviciu Ciprian Man la acea dată, în care se arată: „ Ne adresăm dumneavoastră pentru a vă transmite mulțumirile și aprecierile noastre în legătură cu activitatea desfășurată de ofițerii Direcției Județene de Informații Bihor în instrumentarea dosarului nr. 54/P/2010 privind pe Kiss Alexandru-Iosif-Francisc și alții...”, aici este ceva important și consideră că este o problemă care afectează întreaga urmărire penală din perspectiva chiar a unei nulități absolute, respectiv, se arată că, „ Direcția Județeană de Informații Bihor a oferit sprijin, pe toată durata anchetei, prin transmiterea de informații, punerea în executare a actelor de autorizare și chiar prin declasificarea unor interceptări, realizate în acțiuni proprii, care au o relevanță probatorie extrem de importantă. Apreciam în mod deosebit profesionalismul, implicarea și efortul depus de personalul Direcției de Informații Bihor pentru soluționarea cauzei?”. Arată că acest dosar a fost făcut în echipă ca urmărire penală între SRI și DNA.

Întrebați fiind dacă mai există și alte opinii în legătură cu chestiunile învederate, apărătorii inculpaților și reprezentantul parchetului arată că nu au.

Întrebat fiind dacă mai dorește să își completeze susținerile, reprezentantul parchetului cu privire la acest ultimul înscris arată că se trimit și felicitări de sărbători, sunt politețuri între instituții pentru buna colaborare, nu este mijloc de probă.

Instanța pune în discuție dacă în legătură cu dosarul comunicat de SIIJ mai există vreo cerere de formulat.

Apărătorul ales al inculpatului Rus Beneamin-avocat Șerban Doris arată că l-a studiat și nu mai are cereri, singurul fiind documentul depus.

Apărătorul ales al inculpatului Kiss Alexandru- avocat Doseanu Răzvan arată că nu mai are cereri și a depus acel document anterior la dosar.

Instanța va dispune restituirea dosarului către structura de parchet.

Apărătorul ales al inculpatului Kiss Alexandru- avocat Popovici Cristian arată că din data de 21 până în data de 5 va lipsi pentru niște investigații medicale și va dori să participe la ședința următoare de judecată la care se vor discuta probe și alte chestiuni și solicită dacă este posibil să se acorde termen de judecată la data de 12.11.2020.

INSTANȚA

Cu privire la solicitarea de înlăturare a probelor constând în interceptările telefonice și procesele verbale de redare formulată;

În vederea continuării judecății;

Urmează a dispune restituirea către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție a suplimentul dosarului nr. 54/P/2010 (92 vol.) al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, nemaifiind necesar.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de **14.10.2020** cu privire la solicitarea de înlăturare a probelor constând în interceptările telefonice și procesele verbale de redare formulată.

Amână judecarea cauzei la data de **12 Noiembrie 2020, sala 7, ora 12.30**, dată pentru când inculpații Kiss Alexandru Iosif Francisc, Bojtor Vilmos Laszlo, Rus Beneamin, Miklossy Ferenc, Miklossy Ferenc Laszlo, Roatiș Gheorghe Ioan și partea vătămată Consiliul Județean Bihor au termen în cunoștință.

Dispune restituirea către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție a suplimentul dosarului nr. 54/P/2010 (92 vol.) al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, nemaifiind necesar.

Pronunțată în ședința publică de la 1 octombrie 2020.

Președinte,
Veronica Ioniță

Grefier,
Dorina Raluca Bogdan

Red. gref. Bogdan Dorina Raluca
2 ex/12.10.2020

DOSAR nr. 2022/111/2015*

STADIU PROCESUAL: FOND - rejudicare

infrațiuni de corupție (Legea nr. 78/2000)

infrațiunea de spălare de bani (Legea 656/2002 art. 23),

luare de mită (art. 254 C.p.),

traficul de influență (art.257 C.p.)

TERMEN DE JUDECATĂ: **12.11.2020**

PI 6, sala 7, ora 12:30

TERMEN ÎN CUNOȘTINȚĂ:

INCULPAȚI

1. **KISS ALEXANDRU IOSIF FRANCISC** - av. ales Popovici Cristian
- av. ales Doseanu Răzvan
2. **BOJTOR VILMOS LASZLO** - av. ales Cristea Paul
3. **RUS BENEAMIN** - av. ales Șerban Doris Alina
4. **MIKLOSSY FERENC** - av. ales Banciu Ioan
- av. ales Formittag Sebastian
5. **MIKLOSSY FERENC LASZLO** - av. ales Banciu Ioan
- av. ales Formittag Sebastian
6. **ROATIȘ GHEORGHE IOAN** - av. ales Gurău Adina
- av. ales Duvac Constantin

PARTE VĂTĂMATĂ - PERSOANĂ VĂTĂMATĂ

1. **CONSILIUL JUDEȚEAN BIHOR**

Interpret Limba Maghiară -

Citativ creat la data de 12/10/2020.

Imprimat de Bogdan Dorina Raluca la data de 12/10/2020 13:00

NR.9009 OPERATOR DATE CU CARACTER PERSONAL
R O M Â N I A
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA PENALĂ
Oradea, strada Parcul Traian nr. 10, județul Bihor
Telefon/fax: 0359432755

Dosar nr. 2022/111/2015*

din 7.10.2020 – 2 ex.

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE
-Secția pentru Investigarea
Infrațiunilor din Justiție-

Alăturat vă restituim suplimentul dosarului nr. 54/P/2010 (92 vol.) al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, în vederea reatașării la dosarul dumneavoastră nr. 145/P/2018, nemaifiindu-ne necesar.

Vă mulțumim pentru colaborare,

Președinte,
Ioniță Veronica

Grefier,
Bogdan Dorina Raluca

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO